

Mál nr. 348/2011
M
og
vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar.

Ágreiningur um bótaskyldu vegna líkamstjóns af völdum áreksturs.

Gögn.

144. Málskot, móttækið 19.8.2011, ásamt fylgigögnum.

145. Bréf X, dags. 1.9.2011, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Þann 24.7.2008 varð árekstur með bifreiðunum A og B. Var B ekið í veg fyrir A með þeim afleiðingum að A rakst aftan á B. Í lögregluskýrslu segir að lítið sjáanlegt tjón hafi orðið á A og ekkert sjáanlegt tjón hafi orðið á B. M var ökumaður A. Hún kveðst hafa orðið fyrir líkamstjóni við áreksturinn. Með matsgerð D læknis og E hæstaréttarlögmanns var varanlegur miski M af völdum slyssins metinn til 7 stiga og varanleg örorka 5%. Í samantektarkafli matsgerðarinnar kemur fram að matsmenn telji líklegt að orsakasamhengi sé á milli umferðarslyssins og þeirra einkenna sem M kvartar yfir frá stoðkerfi hvað varðar háls, herðar og bak, aðallega mjóbak. Um sé að ræða afleiðingar tognunar á hryggjarsúluna þar sem ökumaður hafi verið með bílbeltið spennt og hafi ekið aftan á aðra bifreið á ökuhraða. Hægt sé að greina á milli þessara einkenna og liðagigtareinkenna sem M greindist með á árinu 2009.

M hefur krafist bóta fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu B hjá vátryggingafélaginu X. X hefur hafnað bótaskyldu og telur að ekki hafi verið sýnt fram á orsakasamband milli árekstursins og þess líkamstjóns sem M telur sig hafa orðið fyrir við áreksturinn. Til stuðnings höfnun sinni vísar X til skýrslu fyrirtækisins F sem X fékk til að reikna út hver þyngdarhröðun hafi verið í árekstrinum. Samkvæmt niðurstöðu skýrslunnar var þyngdarkraftur á A 1,36 g og á B 1,18 g.

Álit.

Af því sem fram kemur í lögregluskýrslu og skýrslu F má ætla að högg sem kom á A við áreksturinn hafi verið óverulegt. Engu að síður liggur fyrir örorkumat þar sem komist er að þeirri niðurstöðu að M hafi orðið fyrir varanlegum meiðslum við áreksturinn. Þessu mati hefur ekki verið hnekkkt með öðru mati. Niðurstöður í skýrslu F þykja ekki það skýrar og glöggar að þær einar og sér dugi til að hnekkja fyrirbyggjandi mati. Að öllu athuguðu telur nefndin sig heldur ekki hafa forsendur til að hafa annað álit uppi varðandi orsakatengsl en fram kemur í umræddri matsgerð. Við svo búið verður að telja að M hafi orðið fyrir líkamstjóni við árekstur A og B og eigi þar með rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu B hjá X.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum fyrir líkamstjón sitt úr ábyrgðartryggingu B hjá X.

Reykjavík, 22. september 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.